

□ Ә сөз беләсезме?

ИҢ ЗУР БАЙЛЫК

Рушания ДӘУЛӘТОВА

“Адәм баласының иң зур байлығы - тәне вә жаны сәламәт булу. Әмма күп вакыт без бу байлыкның кадерен белмибез. Бөтен дөнъяның хужасы булсаң да, тәнен сәламәт булмаса, рәхәтлек сизмәссен.

Чирнең сәбәбен беләп, аны китереп чыгаручы нәрсәләрдән саклану кирәк. Мәсәлән, тирлөп салкынга чыгу, исле (күмер исе, агулы ис) бүлмәдә торы, майлы ризыклар ашау, исерткеч эчемлекләр эчү, эфьон кабу - болар барысы да чирлөгә китерә.

Тән һәм киёмнәренә, урын-жирләренә чиста тоту, тәһарәт алу, гәсел коену, намаз уку, ураза тоту, өй эчендәгә хезмәтләренә башкару-сәламәтлек күнекмәләредер” - ди Ризаэддин Фәхрәддин “Нәсыйхәт” дигән хезмәтендә.

Иман. Иманлы булу. Халкыбыз аңына бик борынгыдан сөзгән төшенчәләр бу. Иманлы булу - ул динле булу, дингә табынып яшәү дигән сүз генә түгел, ул әхлакый кагыйдәләр буенча тормыш итүне аңлата. Тикмәгә генә әби-бабайларыбыз безне бөтен начар гадәтләрдән тыеп тормыйлар.

Пәхтә, чиста, матур итеп киенү, сабыр гына сөйләшү, мөләем, ярдәмчел булу - шундый күркәм сыйфатлар безгә борын-борыннан әби-бабаларыбыздан мирас булып калган.

Гомумән, халкыбыз әдәп сакларга, инсафлы, намуслы булырга, ата-ана хакын хакларга, сәламәт яшәү рәвешен алып барырга, борынгы йолаларны мөмкин кадәр үтәргә тырышкан.

Кызганычка каршы, бу сыйфатлар өлкән буында гына сакланып калды.

Шуңа күрәдер Ризаэддин Фәхрәддин гомере бугә тәрбия эшенә зур әһәмият бирә: “Тәрбия-акрынлык вә тәртип белән камиллек булдыру димәктәр. Тәрбиясе булмаган жирдә гүзәл ашык житешмәгән кебек, тиешле тәрбия бирелмәгәндә гүзәл кеше дә житешмәс. Шулай икән, тәрбия иң кирәкле бер эш булчактыр”, - ди ул.

Галимнең кайсы хезмәтен генә алып карасаң да, аларның һәрберсендә (“Тәрбияле ана”, “Тәрбияле хатын”, “Шәкертлек әдәбе”, “Нәсыйхәт” һ.б.) тәрбияле кеше башкалардан өстен куелып бирелә, чөнки һәр заманда да тәрбияле кешедән үрнәк алалар, аны мактыйлар, хөрмәт итәләр, ә тәрбиясездән иөз чөөрәләр.

Замананың бозыклығын Ризаэддин Фәхрәддин кешеләрдә әдәп-әхлак сыйфатларының түбән дәрәжәдә булуында күргән. Моңы бүгенгә чынбарлыкка күчәрсәк, яшьләренә әхлакый тәрбиясезлегә сәбәпләренә берсе эшсезлек икәнә хәзер күпләр ышана инде.

Иң куркынычы шул: без матди байлыкны көч кулланмый, тир түкми генә табу юлларын эзлибез. Моңа радио-телевидение тапшырулары да булышлык итә, әлбәттә.

Жәмгыятькә лаеклы алмаш, лаеклы шәхес тәрбияләү мәсьәләсендә Ризаэддин Фәхрәддин үзенең бөтен гомере буенча уйлана, борчыла, бу бик мөһим мәсьәләгә берьяклы гына карамыйча, аның кешене бөтен яктан да камил итеп күрәсе килә.

Һәркемнең жәмгыятьтә, тормышта үз урынын үзе табарга тиешлеген күрсәтеп, ул кеше рухи, әхлакый тәрбия алу өстенә хезмәт тәрбиясе дә алырга тиеш дип саный. Аның фикеренчә, “...Һичбер эш эшләмичә һәм эшләргә дә теләмичә сузылып яту, кул кушырып утыру яки дога кылып намазлык өстендә утыру тормыш, яшәеш берни дә бирми”.

Икътисади яктан алга киткән кайсы гына дәүләтне алсак та, анда алгы планга хезмәт тәрбиясенә куелганын күрәбез. Андый тәрбия гаиләдән башлана.

Россиядә ир-атларның гомер озынлыгы - уртача 65 яшь, ә хатын-кызларныкы 71 яшь тирәсе, ди белгечләр. Галимнәр әйтүенчә, кешенең йөрәгә якынча 400 ел тибә ала, ә бөөре хәтта 800 елга “чыдай” икән. Илдә үлчеләр саны туучылардан күпкә арта, 2,5 процент бала гына сау-сәламәт булып туа, үсмәрләр арасында үз-үзенә кул салу буенча Россия Европада беренче урында тора, 10 мең егет армия хезмәтенә барудан качып йөри, никахка керүчеләр белән аерылышучылар саны бөртигез дәрәжәдә. Күп укучы аз хәрәкәтләнә, спорт белән шөгыйльәнми диярлек. Көнозын парта артында, кичен компьютер, телевизор каршында утыра.

Бу уңайдан Ризаэддин Фәхрәддингә мөрәжәгать итү урынлы булыр. “Дөрестән дә, дөнъя - бәла вә каза, һәртөрле мәшәкәт, кайгы вә хәсрәт мөйдәни. Адәм баласының гомере монда күбесенчә авыру белән, ризык вә кирәк әйберләр артынан йөрү вә йөгөрү белән үтә. Арада булган рәхәт заманнар йоклаганда төш күргән сыман үтә дә китә.

Бөтен хәле вә тарихы шушы рәвештә булган урынга кешенең фикере, күңелле тукталу вә шуңа канәгатьләнү ихтималы юк, һич юк. Адәм баласының кыска гына гомере вә санаулы көннәре шушундый вакыйгалар белән уралу, һәртөрле мәшәкәтләр белән чолгану сәбәбәнән берәр төрле

юаныч табуга мохтаж булуы табигий”.

Р.Фәхрәддин менә нәрсәләр яза: “Адәм баласына үзенең кем икәнлеген, кайдан килеп кая барачагын, ни өчен яратылып вә дөнъяда торыуын, бу дөнъяда гомер сөргән вакытында йөрәгә тиешле булган юлын, үзе өчен нәрсәләр зарарлы вә нинди нәрсәләр файдалы икәнлеген белдерә торган бердәнбер корал-диндер. Кешелек жәмгыятеңдә гәделсезлек, кыерсыту, изү, золым, азгынлык, үтерүләр бетсен өчен бердәнбер чара - әдәп-әхлакны ныгыту”.

Р.Фәхрәддин мөгрифәт юлында беренче планга гаилә тәрбиясен куя. Аның фикеренчә, тәрбиянең башы-гаилә, ата белән ана беренче тәрбиячеләр.

Ә дөрәс тәрбияне ничек алырга мөмкин соң? Ни рәвешле эти-әни баласын туры юлга бастыра ала? Үзләрен хөрмәт итәргә, картайган көннәрендә дә саклап, карап торырга ничек өйрәтәргә була?

Бу сорауларның чишелешен нәкъ Ризаэддин Фәхрәддиннең хезмәтләрендә табарга мөмкин: “Дөнъяга килгән сәгәт белән балалар-тәрбиягә мохтажлардыр. Боларны тәрбияләүчеләр дән-аналардыр. Аналар балаларның һәр эшләрен гадәткә салырлар. Тәрбияле аналар-олуглар алдында эшләргә ярамаган эшләрен балалар алдында эшләмәсләр вә сөйләргә ярамаган сүзләрен сөйләмәсләр, моннан бик сакланырлар. Шулай ук балаларның хәйләгә, ялган сөйләргә өйрәнүләренә сәбәп булырдай нәрсәләрен кылмалар”, - дип әйтәләр. “Тәрбияле ана” исемле хезмәтендә.

Бөөк галим гаиләдәгә сәламәт яшәү рәвешенә түбән булуның сәбәпләрен хатын-кыздан эзли. “Яхшы тереклек - гүзәл хольк иясе хатыннан башка булмас. Дөнъяның бәхетсезләре-тәрбияләре хатын белән баладан булган затлардыр. Адәм балаларының бәхетләре-хатыннар кулында...”.

Мондый очракта табигий сорау туа: андый, галим әйткәнчә,

гүзәл холькы хатыннарны кайдан табарга соң? - Гаиләдән, мәктәптән. “Адабе тәгълим” (“Укыту кагыйдәләре”) китабының 11нче битендә мәктәптә балаларны тәртипкә, әхлакка өйрәтүче укытучыларның коры сүз белән түгел, ә үзенең шәхси үрнәгендә тәрбияләү осталыгы да булырга тиешлеген таләп итә. Аның фикеренчә... Хозурына саф-саф булып тезелгән шәкертләргә мактаулы холькларын дөрәс бирүдән элек, вә фиғыле белән шәкертләргә күчәргән булырга тиештер. Болай булмаганда, шәкертләргә бирелгән нәсыйхәтләр-файда-сыз, укытылган дәрәсләр дә нәтижәсез калыр. Чөнки күп вакытта балалар мөгалимнең сүзенә түгел, аның фиғыленә иярерләр. Соңыннан ияргән нәрсәләре аларда бер гадәт булып китәр...”.

Бүгенгә заман яшьләренә тагын бер бәхетсезлеген галимбездә вакытында гаилә кора алмауларында күрә. “Гаилә” хезмәтендә бөөк галим һәр ата, һәр ананың, ир һәм хатынның нәрсә өчен жаваплы булу кагыйдәләрен тудырган. “Ир белән хатынның шөригәт кушкан сурәттә бергә кушылуынан, ягъни жан һәм тән бер булуынан гаилә төзелә... Бер-берегәдән көнләшмәгез, ачуланымыз, үпкә тотмагыз, ачу кумагыз, бер-берегезне хөрмәтләгез”.

Р.Фәхрәддиннең кешеләр язмышын алдан күрә белү сәләтенә сокланмыйча булдыра алмыйсың. Аның әсәрләре дистәләгән буынны илгә, милләткә тугрылыклы булу, хезмәт, матурлык, сөю, игелек, сәламәт, сәләтле булырга омтылу, киләчәгә турында да уйлап-кайгыртып яшәү рухында, яктылык идеалларында тәрбияли.

Тыйнаклыгы, итагаты, фикер-карашларының ачыклыгы белән замандашларын ла сокландыра алган Р.Фәхрәддиннең бай мирасы 21нче гасыр шәхесен тәрбияләүдә дә ярдәм итә.

Өфөлә намаз вакыты

Шөүәл 2014 миләди йыл
1435 хижри йыл.

Шөүәл	Азна көндәре	Июль Август	Иртәнге намаз	Кояш сыга	Өйлә нам.	Икен. нам.	Ақшам.	Йәстү намазы
1	Дүшәмбе	28	4.51	6.21	14.30	20.53	22.23	23.53
2	Шешәмбе	29	4.52	6.22	14.30	20.51	22.21	23.51
3	Шаршамбы	30	4.54	6.24	14.30	20.49	22.19	23.49
4	Кесе йома	31	4.56	6.26	14.30	20.48	22.18	23.48
5	Йома	1	4.57	6.27	14.30	20.46	22.16	23.46
6	Шәмбе	2	4.59	6.29	14.30	20.44	22.14	23.44
7	Йәкшәмбе	3	5.01	6.31	14.30	20.42	22.12	23.42
8	Дүшәмбе	4	5.03	6.33	14.30	20.40	22.10	23.40
9	Шешәмбе	5	5.04	6.34	14.30	20.38	22.08	23.38
10	Шаршамбы	6	5.06	6.36	14.30	20.36	22.06	23.36
11	Кесе йома	7	5.08	6.38	14.30	20.34	22.04	23.44
12	Йома	8	5.10	6.40	14.30	20.32	22.02	23.32
13	Шәмбе	9	5.12	6.42	14.30	20.30	22.00	23.30
14	Йәкшәмбе	10	5.13	6.43	14.30	20.28	21.58	23.28
15	Дүшәмбе	11	5.15	6.45	14.30	20.26	21.56	23.26
16	Шешәмбе	12	5.17	6.47	14.30	20.23	21.53	23.23
17	Шаршамбы	13	5.19	6.49	14.30	20.21	21.51	23.21
18	Кесе йома	14	5.21	6.51	14.30	20.19	21.49	23.19
19	Йома	15	5.23	6.53	14.30	20.17	21.47	23.17
20	Шәмбе	16	5.24	6.54	14.30	20.15	21.45	23.15
21	Йәкшәмбе	17	5.26	6.56	14.30	20.12	21.42	23.12
22	Дүшәмбе	18	5.28	6.58	14.30	20.10	21.40	23.10
23	Шешәмбе	19	5.30	7.00	14.30	20.08	21.38	23.08
24	Шаршамбы	20	5.32	7.02	14.30	20.05	21.35	23.05
25	Кесе йома	21	5.34	7.04	14.30	20.03	21.33	23.03
26	Йома	22	5.35	7.05	14.30	20.01	21.31	23.01
27	Шәмбе	23	5.37	7.07	14.30	19.58	21.28	22.58
28	Йәкшәмбе	24	5.39	7.09	14.30	19.56	21.26	22.26
29	Дүшәмбе	25	5.51	7.11	14.30	19.54	21.24	22.54
30	Шешәмбе	26	5.43	7.13	14.30	19.51	21.21	22.51

ДИНЕБЕЗ ТУРЫНДА УЙ - ХИСЛӘРЕМ

Дин кардәшләрем белән динебез турындагы уй-хисләрем белән уртаклашмакчы булдым. Ниятем: динебез турында өз булса да кирәкле мәгълүмат бирергә тырышу. Мөселман кешенең жан азыгы - ул дини белем алу. Рәсулебез с.г.в. безгә бишәктән алып ләхәткә чаклы белем алырга кушкан. Бүгенгә мөселманнарның күпчелегә дини мәгълүмат алуға мохтаж. Дини вәгазә - нәсыйхәт ул жан азыгы.

Аның аркылы кешенең иманы ныгий, үсә. Ничек суқыр кеше таягы белән капшап юл эзләгән кебек, без дә, хәзергә мөселманнар, һәрбер дин турында әйтелгән сүзгә ышанып, горәф-гадәтләребезне дә дин дип беләп, чын исламнан бик ерак торган хәлебездә дә, үзәбезне юк - бар белән юатып, тиешенчә Аллаһудан курка да белмәгән хәлебездә, “Аллаһ рәхимле, кичерер әле”, дип, гомер уздырып,

гафләт йокысында кала бирәбез. Шуңа күрә мин, өз булса да, кардәшләрем иманы артса, миңа да савап булыр дип язып утырам. Без, хатын-кызлар, Богырысланда мәчеттә укыйбыз. 20-30 хатын Корьәнне үзә карап, тәжвид белән укый ала. Алар бик куаналар, мөгәнәсен дә белик дип, гарәп телен өйрәнәләр. Ә Корьәндә шундый аятьләр бар, матурлыгына, дәрәсләгенә ис китеп, шатлыктан елыйсы килә. Мине куандырган шундый аятьләренчә берсе: “Иннә әкрамәкәк гиное Лаһи эткакум”, Мөгәнәсе: Аллаһу Тәгалә бу дөнъяда кем булуыңа карамый, ахирәттә иң хөрмәтле кеше, Аңа буйсынып яшәүче кеше була (ягъни бу дөнъяда син бай булмасаң да, этәп-төртөп йөртсәләр дә, Ахирәттә, Аллаһ кушканча яшәгән булсаң, үзәң тиешле хөрмәтне алачаксың, диелә. Иншә, Аллаһ).

Дөнъя жиңел түгел, гәделлек табу да кыен. Шушундый аятьләренә укыган, ничек шатланмыйсың, ничек: “Әй, Раббым! Ярый әле син бар”, - димисен. Күңел йомшарып, Аллаһудан яхшылык сорарга уйлаганда, үз ана телебездә сорарга да ярый. Бер-ике дога рәвешен китереп китәм:

1. И, Раббым! Гафу ителмәгән гәнаһларымы калдырма, жан тынычсызлыгыңнан, хәсрәттән коткар! Син риза булырлык бер генә догамны, соравымны да жавапсыз калдырма!

2. И, Аллаһым! Синнән Үзәңнең рәхмәтеңә мине якынайтуыңны сорыйм, мине Үзәңнең ярлыканыңа илтә торган юлга сал!

Барыбызга да Аллаһудан хөөрле гомер, тулы иман сорاپ

Гәлимә ХАКИМОВА,
мөгалимә, хәжия.